

„Amelyik településnek nincs múltja, annak nincs se jelene, se jövője”

Beszélgetés Udzeliné Murányi Enikővel

Heves megye északi kapujában, Balaton községben, készségesen fogad a település első embere, Udzeliné Murányi Enikő. A polgármester asszonyt egy évvel ezelőtt ismertem meg. Lendületes személye, nyitott látásmódja azóta számtalan – közös beszélgetés eredményezte – közösségfejlesztő kezdeményezésnek teremtett táptalajt.

Udzeliné Murányi Enikő: Ez a Balaton nem az a Balaton, aminek képe a szó hallatán mindenkinek elsőre megjelenik. Mi egy kistelepülés vagyunk az Észak-Magyarországi régió Heves-megyei és Borsod-megyei ha-

tárán. 1100 fős település, amely gyakorlatilag minden várostól messze van. Ez azt jelenti, hogy munkalehetőség is nagyon kevés van nálunk. Balaton öregedő település, viszont – és erre büszkék lehetünk – a fiataljaink mind lokálpatrióták: ha nem is tudnak mindig hazajönni, de sokat segítenek. Az iskolánkat sikerült megtartanunk. Egy település addig él, míg iskolája van és óvodája: nekünk mindkettő jól működik.

Időközi választással lettem polgármester: 2012. május óta vagyok hivatalban. Előtte testületi tag voltam a pénzügyi bizottságban. A településnek tetemes adóssága volt: kb. havi 25 millió mínuszunk volt 2012 májusában. Év végére már sikerült ledolgoznunk 16 millióra, és a települések válságrendezésekor az állam kifizette a 16 millió tartozásunkat is. Ennek alapján elmondhatjuk, hogy a tavalyi évet null szaldóval zártuk, mert egy forint tartozást nem halmoztunk fel. Erre azért vagyunk különösen büszkék, mert más településnek ugyancsak kifizették decemberben a mínuszát, de már májusban hitelhez folyamodtak.

Macz Orsolya: *Ez valóban szép eredmény. Milyen lépésekkel sikerült ezt a stabilitást elérni?*

U-né M. E.: Úgy gazdálkodtunk, mint otthon. Mivel a változások évében lettem polgármester, nem volt

kérdés, társultunk. Kis település vagyunk, önállóan már nem tudtunk volna fennmaradni. 3 község csatlakozott a társuláshoz: Balaton, Mikófalva és Bekölce, Balaton székhellyel. Így Balatonban, a közös hivatalban kilencfős a csapatunk a három településről.

M. O.: *Már az 1980-as években is azon Heves megyei községek közé tartozott Balaton, ahol a legnagyobb volt az ingázók száma. Szegregált település. Egertől bár nem túl messze, mégis közlekedés szempontjából kedvezőtlen fekvéssel. A munkalehetőségek meglehetősen korlátozottak. Mivel foglalkoznak a balatoniak?*

U-né M. E.: Megszűnt a Bélapátfalvai Cementgyár, ami több embernek adott munkát. Nagyon sokan jártak be Egerbe, a Finomszerelvénygyárba, ami már szintén rég bezárt. Egerben a Vilatiban és a Leoniban is nagyon sokan dolgoztak. Jelenleg helyben az iskola és a hivatal intézménye ad munkát. A vállalkozásokkal túl jól nem állunk, néhány boltunk van, ami pár embert foglalkoztat. Nyolcosztályos iskolánkban a pedagógusok és a kiszolgáló személyzet a településről járnak dolgozni. Van óvodánk, önkormányzati konyhánk, ahol szintén mi foglalkoztatunk embereket. A vállalkozások száma elenyésző, a legnagyobb munkaadó szerencsére vagy sajnos, maga az önkormányzat.

M. O.: *Az elmúlt évben az iskola egyházi fenntartás alá került. Mit jelent ez a település számára?*

U-né M. E.: Katolikus település vagyunk, kifejezetten jó hírű az iskolánk, amire mindenki nagyon büszke a településen. A kompetenciamérés eredményét tekintve az országos átlagban előkelő helyen szerepelünk, és ez a kiváló pedagógusgárdának köszönhető. Borsodszentgyörgy, Balaton, Mikófalva, Bekölce gyerekei is hozzánk járnak. Az iskolát magunk ajánlottuk fel működtetésre az egyháznak. A szülők, a gyerekek, a pedagógusok körében felmérést végeztünk, és több mint 90 % döntött az egyház mellett. Polgármesterként én is ezt támogattam: tavaly szeptemberben már egyházi iskolaként kezdtünk. Most 129 gyerekünk van. 10 fővel több, mint mielőtt egyházi iskolává vált volna az intézmény. Közel 60 gyerek balatoni, a többiek bejárók. Az önkormányzat iskolabuszt üzemeltet, amivel hozzuk-visszük a gyerekeket. Bekölcéről, Mikófalváról, Belpátfalváról és Bükk-szentmártonból járnak Balatonba. Az egyik buszunk Borsodnádásdról indul, reményeink szerint onnan is fognak jönni gyerekek. És ami nagyon jó, hogy óvodába is vannak bejáróink. Több mint 35 gyerek van az óvodában, szívesen hozzák ide őket a szülők. Volt nyílt napunk is, nagy volt az érdeklődés. Több mint 20 gyerekünk lesz elsőben.

M. O.: *Milyen terveitek, lehetőségeitek vannak a fiatalok helyben tartására? Van egy művelődési házatok, ami egykor szebb napokat is látott, jó néhány évet zárva tartott. 2013-ban a Nemzeti Művelődési Intézetel közösen szervezett Kapunyitogató programmal újra megnyíltak a kapui. Az egész napos rendezvény sokakat kimozdított. Helyi alkotók is hozzájárultak a sikerhez.*

U-né M. E.: Tavaly a Kapunyitogató programnak nagy sikere volt, nemcsak a településen, más településekről is szívesen jöttek a családok. Nagyon nagy volt az érdeklődés, ennek hatására a Nemzeti Művelődési Intézet kulturális közfoglalkoztatott programjába két fiatal is fölveztünk. Feladatukként kapták, hogy kimondot-

tan a fiatalokat célozzák meg a programokkal. Egy településnek akkor van jövője, ha vannak fiatalok. A fiatalok nem tudtak hova menni, kikapcsolódni, szórakozni, művelődni, így most megpróbáljuk a művelődési házat újra megtölteni étellel. A Kapunyitogató program után az első nagyobb települési rendezvény egy karácsonyi ünnepség volt, Pitti Katalin vendégszereplésével, aki közös barátok által látogatott a településre. A templomban gyűltünk össze. Januártól elkezdtünk különböző programokat szervezni a településen dolgozó kulturális közfoglalkoztatottakkal, és a fiatalok közösségét összefogni. Az iskolába mentek először, ahol a felső tagozatosokat próbálták különböző ötletekkel buzdítani arra, hogy vállalják fel a véleményüket, mondják el, mi érdekli őket. Ebből készült egy felmérés, ami alapján most előadásokat szerveznek a lányok. Elkezdtek mozgolódni, hogy a művelődési házban ismét legyen valami rendezvény. Értéktár kiállítást nyitunk szombaton, a település részéről nagy az érdeklődés. Kapunk régi fotókat, régi eszközöket, amikre mindenki kíváncsi, és reméljük, hogy a fiatalokat is megragadja. Amelyik településnek nincs múltja, annak nincs se jelene, se jövője. A múltból kell kiindulnunk, eloregedő település vagyunk. A település 1100 főjéből 1000 fő szavazóképes korú. Kiskorunk alig van. Mivel sok aktív friss nyugdíjas él itt, megszerveztük a nyugdíjasklubot. A nyugdíjasok fölkarolták a gyerekeket és a fiatalokat. Most is ők segítenek az Értéktár kiállítás szervezésében, mert nagy a tapasztalatuk. A gyereknapot szívügyüknek tartják, és már most tudják, hogy mit szeretnének csinálni a gyerekeinknek és a bejáró gyerekeknek. A kamaszok és a fiatalok segítenek, mert egy akadályversenyben nem biztos, hogy a nyugdíjasaink fognak kimenni a gyerekekkel megismertetni a település szépségeit. Örülhetünk, hogy ilyen összetartó a faluközösségünk.

M. O.: *A decemberben indult kulturális közfoglalkoztatási programba kapcsolódott be az előbb említett két fiatal. Hogyan látod, a művelődési ház életében mit jelent ez a lehetőség? Továbbgondolható a folyamat?*

U-né M. E.: Igen, továbbgondolható mindenképpen. Nagyon örülünk, hogy két fiatal foglalkoztatására lehetőséget kaptunk. Két különböző ember, két különböző gondolkodásmód, mindkettő más érdeklődéssel és sok remek ötlettel. A fiatalokat is érdekli, hogy mi történik a településen, szeretnek itt élni. Szeretnénk, ha lenne olyan emberünk, aki népművelője lehetne a településnek. A művelődési házunk mellett van könyvtárunk is, amit most szeretnénk bővíteni. A kollégáink kreatívak, többféle kézműves foglalkozást is tartanak, melyeken gyakran a szülő a gyerekkel együtt vesz részt. Kaptunk ajándékba egy tájházat, ez az egyetlen régi építésű épület a településen, szeretnénk benne egy helytörténeti múzeumot kialakítani. Mindenképp arra törekszünk, hogy ezt egy fiatal vigye, hogy olyan csinálja, aki életcéljának és életmódjának tartja, hogy a múlttal, a jelennel és a jövővel foglalkozzon. Ha ezt a munkát egy fiatal végzi, nagyobb sikere lesz a kortársak körében a kezdeményezésnek. Így tudja a fiatalokat is mozgósítani.

M. O.: *Mesélj a roma és magyar szülők, gyerekek közös foglalkoztatásáról, az óvodában életre hívott Mosolytáborról, Mosoly napköziről!*

Interaktív népi játék a 2013 Kapunyitogató programban

U-né M. E.: A Mosolytábor volt az első olyan ötlet, amit sikerült megvalósítani, nagyon büszke vagyok a közmunkaprogramban résztvevő anyukákra. Amikor szünet van az iskolában, az anyukáknak választaniuk kell: vagy dolgoznak, vagy otthon maradnak, ennek a megoldására találtuk ki a nyári napközit. Az akkori könyvtárosunk, aki egyébként szakmáját tekintve óvónő is, elvállalta, hogy szervez egy napközit, ahová három évestől tizenkét évesig jöhetnek a gyerekek. Nem kértünk érte térítést. Az óvodában éppen szünet volt, így megkaptuk magát az épületet. A konyhásaink gondoskodtak arról,

hogy legyen némi tízórai a gyerekeknek, frissítőnek limonádé. A roma és nem roma szülők részt vettek minden mókában. A gyerekekben felelősségtudat épült ki, a három évesre a tíz évesek vigyáztak. Az anyukák, akik ott tudtak lenni a gyerekekkel, sokat tanultak a hivatásos óvónőtől. Zsömlét sütöttek, készítettünk jégkrémet, amit együtt nyalogattunk el. Erősítette a kapcsolatot ez az egy hét az emberek között. Nálunk nincs „romaprobléma”. Az iskolában sem okoz problémát, hogy ki ki mellett ül. Az itt lakók dolgozó emberek, problémás személyek pedig minden településen akadnak. De nálunk nem ez jellemző. Nincsenek előítéletek, a Mosolytáborban sem voltak. A tábor sikerére jellemző, hogy olyanok is elhozták a gyermekeiket, akik egyébként inkább otthon tartották volna, de a közösség meggyőzőbb volt. Hihetetlen csapatépítő jellege volt a programnak, a gyerekek egymáshoz idomultak, karkötőket készítettek. Örülök neki, hogy ez a közösség efféle összefogásra képes. Azóta az iroda ablakán gyakran bekopog egy-egy fogatlan kisgyerek, és köszön nekem, vagy egyszerűen bejönnek hozzám, esetleg én megyek ki hozzájuk egy kicsit. Ez mindennél többet jelent egy településen.

M. O.: *Fontos, hogy a település első embere része legyen a közösségének. A Balaton Maraton futás szervezőjeként is bizonyítottál...*

U-né M. E.: A Balaton Maraton igazából csak megszerveztem, de az ötlet nem az én érdemem. Van egy fiatal nyugdíjasunk, Kormos Tiborné

Május1 asszonykórus zenés ébresztője

Erzsike, aki részt vett a Mária Valéria hídfutáson. Edzett keményen, végigcsinálta, és beért a célba. A falutáblától falutábláig kocogást közösen hívtuk életre. Indultak anyukák babakocsival, nagypapák biciklivel, még kerekesszékes résztvevők is volt. Készítettünk sorszámokat, végimentünk a falun. Van, aki két lábon, volt, aki két keréken, ki mivel ért célba. Mivel hosszú a település, megehezünk, megszomjazunk. A nem futók egy kis zsíros kenyérral, teával, egy kis frissítővel vártak minket, s ez még jobban összekovácsolta a települést. A programnak hagyományt szeretnénk teremteni. Kismotorral is nagyon jó versenyt lehetne rendezni a kicsiknek. Mondtam neked, hogy lokálpatrióták a fiataljaink, sokan hazajárnak, és hozzák a családot. Nyáron szeretnénk egy olyan eseményt, hogy a réten egy motorversenyt szerveznénk helyben az ifjú titánoknak két évestől a hat-nyolc évesig – a nagyszülők közreműködésével.

M. O.: *ÉMOP pályázatból a 2507-es út felújítására nyertetek forrást. Kismotorokkal akár már a nyáron felavatható lesz az új útszakasz?*

U-né M. E.: Biztos vagyok benne. Az első kivitelezési szakasz most kezdődik, április 17-én lesz a műszaki átadás a mónosbéli elágazótól a Balaton tábláig. Májusban következik Balaton belterülete. Hátra van még 2,6 km Borsod-megye határáig. Ha a falu közepéig eljutnak, már a motorversenyünknek sem lesz akadály.

M. O.: *Túrázni rendszeresen szoktatok...*

U-né M. E.: Évente négyszer-ötször túrázunk együtt. A Faluközösség – ami egyelőre nincs bejegyezve egyesületként, de szándékunkban áll ezt intézni – és van egy alapítványunk, amivel időnként sikeresen pályázunk, szervezi és támogatja ezt. 2012-ben 72-en voltunk túrázni Bélkőn, 6-tól 70 évesig bezárólag. A sikere miatt Balaton-környéki kisebb túrákkal rendszeresen sort kerítünk hasonló közös kirándulásokra. Tavaly például a homokbánya felé mentünk, ahol a védett gyurgyalagok fészkelnek. A látivalókból mindig felkészül valaki, a gyurgyalagokról például én tartottam a helyszínen ismertetést. Ez a madár megeszi a méheket is, nálunk pedig sok méhész van, így nem a legnépszerűbb madárfaj. Nálunk ered az Eger patak, amire büszkék vagyunk. 2012-ben a patak forrását rendbe tettem, nagy vízimádó vagyok, nekem minden forrás kincs. Szalonnasütőt, kiülőket alakítottunk ki. Két hónapon belül ez a munka folytatódik – biztos, hogy közös szalonnasütés koronázza meg a munkát, amelyen várhatóan minden korosztály részt vesz.

M. O.: *Kanyarodjunk vissza a foglalkoztatási helyzethez. Sikeres pályázaton vagytok túl a településen. Ha jól tudom, ugaron fekvő területeket fogtatok fel, és traktort vásároltatok szintén pályázati forrásból.*

U-né M. E.: Úgy kezdődött, hogy 2012-ben elkezdtünk gazdálkodni másfél hektáron és nagyon szép eredményeket értünk el. Ennek öröme még több területet felfogtunk és a következő évben már a közutak rendben tartásába is belevágtunk.

M. O.: *Milyen közfoglalkoztatott létszámmal dolgozik a település?*

U-né M. E.: Pillanatnyilag közel 60 fővel. Van 87 regisztrált munkanélkülink. Több mint hatvanat foglalkoztatunk, de még vannak más munkaterületen is.

M. O.: *A településen mindenkinek van feladata, ha jól tudom, mostanság leginkább a földeken.*

U-né M. E.: Igen, a mezőgazdaság fontos a település életében. 2013-ban már fóliasátrunk és nagyon jó termésünk volt. Ez azért jelentős, mert van egy önkormányzati konyhánk, ami közel 150 főre főz. A költségek tekintetében nem mindegy, hogy mindent magunk termelte vagy vásárolt alapanyagból végezzük-e. Hat tonna burgonyát termeltünk tavaly. Ennek köszönhetően csak júliusban kellett krumplit vennünk. Most egy közel háromhektáros ugart fogtunk föl, ami közel 20 éve műveletlen, és nagyon el volt bozótosodva. Kiirtottuk rajta a bozótot, ami eszméletlen nagy munka volt, kaptunk trágyát a környékbeli vállalkozótól, holnap kerül felszántásra. Emellett még több területtel bővültünk, mert a földtulajdonosok úgy vannak velünk, hogy miután látják, mit szeretnénk elérni, partnerek lesznek a céljainkban. Nagyon büszke vagyok a csapatomra! Lehet azt mondani, hogy a közhasznú munka semmit nem ér, nincs látszata, de én ezt megcáfolnám: ha azt, amit a közmunkások három hektáron kiirtottak, vállalkozóval végeztettem volna el, fél milliónál többet került volna a településnek. Ezek az emberek szívvel-lélekkel dolgoztak, bármikor kimentem, nem láttam henyélő embert. Esténként, amikor arra járok és látom a munkájuk eredményét, büszkeség tölt el. Ilyen jó társaság itt még nem volt. Nemrég egy házat is rendbe tettünk, földeket szeretnénk megmunkálni, gyümölcsöst akarunk telepíteni, nyilván erre összel sor is kerül. A közelmúltban ismét vettünk egy közel 4000 négyzetméteres területet, s kapunk még hozzá minimum egy hektárt. Szociális szövetkezetet szeretnénk elindítani, már utánajártam, mi ennek a módja. Szeretnénk pályázni, és ehhez már van gépünk is. Heves megyében mi voltunk az egyik kitüntetett, aki a Belügyminisztériumban átvehette a

I. Palóc Világtalálkozó

díjat: 4 millió forintot kapott a település, ebből traktort vásároltunk. Így a kommunális feladatokat könnyebben el tudjuk látni.

M. O.: *Úgy tudom, hogy az, amit ezeken a földeken megtermeltek, az iskolai étkeztetésen kívül a szociális konyhai ellátást is biztosítja.*

U-né M. E.: Igen, sőt feleslegünk is van. Az állattartás egyelőre nem megoldható, mert nincs telephelyünk hozzá, az önkormányzatnak nagyon kevés tulajdona van. Mátraderecsken a polgármester úr állattartással is foglalkozik, a fölöslegünket átadjuk nekik. Termesztünk egyéb takarmánynak való növényt is, többek között marharépat, lucernát, burgonyát és tököt. A tököt visszük takarmánynak Mátraderecskére, a tökmagból viszont olajat sajtolunk. Ezt Mátraderecske, Váraszó és Balaton közösen végzi. A környékünkön más nem gazdálkodik ekkora volumenben és ilyen sokrétűen. A gombatermesztést is elindítjuk idén egy kisebb pincében, a szakmai segítséget közösen oldjuk meg.

M. O.: *Ha már szóba kerültek a településközi együttműködések, milyen kapcsolataitok vannak, akár a környező településekkel, akár a határon túliakkal.*

U-NÉ M. E.: Két szomszédos településsel közös az önkormányzatunk, velük értelemszerűen nagyon szoros

a kapcsolat, hiszen az itt dolgozók végzik a másik két település minden hivatalos munkáját. Mi egy kicsi járás vagyunk, összesen nyolc településsel, amelyekkel gördülékeny az együttműködés, főleg Szilvásváraddal és Nagyvisnyóval. Ez abból adódik, hogy részt vettünk egy olyan pályázati programban, ahol nyertünk egy kazánt és a településekkel közösen egy aprítékoló gépet. Kapcsolatunk van a Tarlórci Baráti Körrel, akikkel a Palóc Világtalálkozó megszervezésében dolgoztunk együtt, mivel Balaton Pálócföldön helyezkedik el. Nagyon jól sikerült a program, és úgy néz ki, ebből egy hosszú távú együttműködés lesz. A táncsoportunk is részt vett a találkozón: a táncot első osztálytól tantárgyként oktatják, de a gyakorlására az iskola elvégzése után is adódik lehetőség, hiszen fiatal hölgyként, úrként is lehet táncolni, a településen pedig tánckör működik.

M. O.: *Hol próbál a táncsoport? A művelődési házban?*

U-NÉ M. E.: Igen, nyáron pedig az iskola tornaszobájában. Az idén is készülünk a Palóc Világtalálkozóra. Van egy erdélyi testvértelepülésünk is pár éve, a Kovászna megyei Felsőrákos. Felsőrákoson folyik a Kormos-patak, a falu lakosainak több mint a fele pedig Kormos előnévvel rendelkezik – így még érdekesebb a dolog. Az idén meglátogatnak minket a felsőrákosiak

– egyik évben ők jönnek, a másik évben mi megyünk.

M. O.: *Tekintsünk egy pillanatra a jövőbe! Milyennek látod a számodra ideális Balaton települést néhány év múlva? Mit szeretnél még elérni településeden?*

U-né M. E.: A közeljövőben egy régóta dédelgetett álmunk válhat valóra: ami nekünk a legjobban hiányzott, az az út. Út nélkül hiába létezik a település. Ha van út, eljutunk a munkahelyekre, elindulhat valamiféle falusi turizmus. Normális körülmények között tudunk eljutni Egerbe, esetleg Ózdra. Munkát is jobban lehet vállalni, ha az ember utazni tud. Sajnos a mi utunk olyan állapotban van, hogy az autószerelőknek maga a Kánaán. A mi autóinkat tízszer annyit kell javítani. Ha az utunk megépül, akkor már a turizmusból is tudunk profitálni, mert a település nem alkalmas arra, hogy pusztán mezőgazdaságból éljenek meg az emberek. A nevünk, amit a magyar tenger is visel, jó marketinget jelent. Szilvásvárad nincs messze, a polgármester úr ajánlott is együttműködési programokat, bármiben partner. El szeretnénk menni a falusi turizmus felé, az egészséges életmód irányába.

M. O.: *Gyönyörű a település.*

U-né M. E.: Ugye? Egészségfejlesztési program beindítását tervezzük. Az itt megtermelt termékek akár biotermékek is lehetnek. Aki szeretne feltöltődni, tiszta környezetben tehetné meg nálunk. A táj olyan, mint egy alpesi táj, mindenki beleszeret, aki erre jár. A jó levegőért, a jó környezetért, a jó közösségért jöjjenek a látogatók!

M. O.: *2013 nyarán a Kapunyitógató program estéjén a többszáz éves hársfa alatt beszélgettünk bogrács mellett. Szerveződnék-e egyéb közösségi események az öreg lombok alá?*

U-né M. E.: Most nyertünk 32 millió forintot pályázaton. Ebből a parkot szeretnénk kialakítani, ott, ahol egy forrás is van, a nagy, öreg hársfa tövében. A hárshoz egy legenda is kapcsolódik... Ügy tartják, ha az a nagy fa egyszer kidőlné, akkor az egész települést előntené a víz. Rengeteg forrásunk van,

egyiknek jobb a vize, mint a másiknak. Nem is tudunk egyetérteni benne, hogy kinek melyik a legjobb. A hársfa alatt nagyon sokat ülnek a fiatalok, idősek. Bármikor összejövünk, mind a hársfa köré rendeződünk. Kitakarítottuk a fönti részt, ahol lehet piknikezni is. Nagyon szép. A hársfa eltakar mindent. Jó kis baráti összejöveteleket lehet rendezni, ahol nem zavarnak a zajok. Ezt a területet is fiatalok, illetve közmunkások tették rendbe.

M. O.: *Egy kiadvány összeállítására készültök Balaton történetéről. Bemutatnád nekem a terveiteket?*

U-né M. E.: Van nekünk egy Kovács Péterünk, aki író és újságíró. Ő írta meg a leghitelesebb módon Balaton történetét. Péter tavaly az évforduló emlékére készítette el a „Balatoniak a Don-kanyarban” című kiadványt, melyet a háborús emlékmű megkoszorúzását követően mutatunk be. Író–olvasó találkozót szerveztünk, ahol nagyon jó hangulatban elbeszélgettek az emberek, és rengeteg ötletet adtak Péternek, aki idén ismét egy kiadvány összeállítására készül. Tervezzük, hogy hazahívjuk az elszármazottakat. A nándorfehérvári diadal emlékére a balatoni harang hazahívja az övéit. A mi harangunknak a párja a Mátyás-templomban van, ez az egyik büszkeségünk! Péterrel bronzkori cserepeket találtunk a kinti földeken, ami bizonyítja, hogy Balaton már nagyon régóta lakott volt. De van avar kori ékszerünk is. Két héten belül jönnek a Nép rajzi Múzeumtól régészek, és átvizsgálják a területet.

M. O.: *Balaton község polgármestereként a nap nagy részében a hivatal körül lehet téged megtalálni. Van azonban egy másik fontos küldetésed is, büszke családanya vagy. A férjed hogy alkalmazkodik a vehemens munkatempóhoz?*

U-né M. E.: Egyszer megkérdeztem a férjemet, hogy tudja elviselni, hogy ennyire aktív vagyok. Erre viszakérdezett: van más választásom? Igazából így ismert meg. Tudja, hogy én vagy csinállok valamit, vagy nem. Képtelen vagyok csak félig-meddig tenni a dolgomat. A lányaim már nagyok, ők nem nagyon vannak itthon velünk. A nagyobbik lányunk Németországban él és dolgozik, a kisebbik – aki a nevelt lányunk – pedig Egerben. Edinát kamaszlányként fogadtuk örökbe. Büszke vagyok rá, mert fantasztikus ember lett belőle. Júniusban általa nagymama leszek, Edinának ugyanis kisfia születik. Remélem, nagymamaként – az időhiányom ellenére is – helyt tudok állni, igyekszem majd minél több időt tölteni a picivel.

M. O.: *Gratulálok, sok örömet kívánok az új családtaghoz! Te magad Balatonon láttál napvilágot?*

U-né M. E.: Igen, és mindig is itt éltem. A férjem borsodnádasdi. Már több mint 30 éves házasság vagyunk. Már ő is balatoninak számít.

M. O.: *Köszönöm a beszélgetést! Visszavágyik az ember, ha egyszer nálad járt.*

U-né M. E.: Köszönöm én is!

UDZELINÉ MURÁNYI ENIKŐ vegyész, környezetgazdálkodási agrármérnök /település környezetgazdász/, marketing- reklám menedzser. Hosszú éveket a versenyszférában dolgozott, 2010–2012 között a Heves Megyei Önkormányzat vagyongazdálkodója. 2012-ben időközi választáson lett Balaton község polgármestere. 2013-ban a közmunkaprogramban elért eredményéért belügyminisztériumi kitüntetést kapott. Vadászik, az Egri Borbortól Hölgyek Egyesületének tagja.

MACZ ORSOLYA művelődésszervező, kommunikációs szakember. A Heves Megyei Pedagógiai és Közművelődési Intézetben közművelődési szaktanácsadóként a közművelődési szempontból ellátatlan települések pályázati mentorálásával, művészeti rendezvények szervezésével foglalkozott. 2013 áprilisától a Nemzeti Művelődési Intézet Heves megyei irodájának szakmai munkatársa. Halmozottan hátrányos helyzetű települések programellátásával, pályázati programok szakmai megvalósításával, az ifjúsági közösségek fejlesztési lehetőségeivel, megyei valamint országos művészeti rendezvények, lokális társadalomfejlesztő programok megvalósításával foglalkozik. A TÁMOP 3.2.3. Integrált Községi és Szolgáltató Terek fejlesztése c. projekt Heves megyei kulturális koordinátora.